

PE ECRANUL ALB AL CAPITALEI

„DESPOT VODĂ“

● De ce se distrează dispecerii filmului din București pe seama publicului? ● S-a făcut un pas: de la „Angelica“ la „Neveste periculoase“! ● De ce se face din ecranul lat o vitrină a frivolității?

Să facem un sumar bilanț. Care din filmele săptămânii trebuie „neapărat văzute“? „Golgota“, „Sanjuro“, „Falstaff“, hai să zicem „El Greco“ și „Week-end la Zuydcoote“. Neapărat văzute, pentru că experiența de spectator de film ne-a învățat că tocmai aceste filme au „plăcări“, așa zice melancolic de n-ar fi suspecte, de pe ecranele Capitalei. Exemplul concludent: din prima săptămână de rulare „Falstaff“ (un film excepțional, din categoria acelor care intră în istoria artei cinematografice, realizat de unul din cei mai reprezentativi regizori pe care-i are filmul mondial la ora actuală, Orson Welles, film premiat — culmea, chiar în acest an! — la ediția jubiliară a festivalului de la Cannes) a reactualizat prestigiul întrebării „n-aveți un bilet în plus?“ Drept pentru care, a fost programat apoi la două cinematografe cu săli de capacitate mijlocie și, acum, doar la „Rahova“. Avem impresia că cineva se amuză secret pe seama publicului, asigurând grabnica retragere a filmelor bune spre margine și etalind pe ecranele celor mai mari cinematografe filme de serie, superproducții, comedii frivole.

„deconectăm“. Explicațiile sînt de prisos. Sînt unii care țin să demonstreze că, în fond, nu trebuie să ne facem probleme. „Un filmuleț oarecare, cu o vedetă sau mai multe, cu niște scene ba picante, ba vesele, nu strică“. Indrăznim să afirmăm, dincolo de replica pe care o merită acest gen de explicații, că aceste „filmulețe“ delapidază timpul nostru liber, că frizează setea spectatorului nostru de cunoaștere, că, în prima și ultima instanță, ocupă pe ecrane, locul filmelor pe care le merităm, că încercăm să falsificăm realitatea, oferind o morală de împrumut și soluții de gang. În aceste condiții, despre valoarea educativă a unor asemenea filme nu se poate discuta decît indicîndu-le... absolută neaderență la un astfel de criteriu de apreciere. Acest criteriu ar fi o nou născut pe lângă care se trece zîmbind cu îngăduință! Cel puțin așa se pare că stau lucrurile, trecînd în revistă filmele oferite în prezent spectatorului bucureștean. „Neveste periculoase“ recent prezentata producție, e oare filmul reprezentativ pentru cinematografia italiană? Merită el programarea, numai în această săptămînă, la patru mari săli de cinematograf din București (Republica, București, Grivița, Melodia)? Să nu uităm că elevii sînt încă în vacanța de iarnă. Cîte din cele 47 de cinematografe le oferă filmul adecvat vîrstei și preocupărilor lor? Unde sînt marile ecranizări pe care să le oferim celor cîteva zeci de mii de elevi? Nu unu, ci 4-5, dacă nu și mai multe, din sălile de spectacol trebuiau „cedate“ unor cicluri de filme pe teme care să se adreseze tineretului școlar, de la școlarii mici pînă la viitorii absolvenți.

ZILE DE VACANȚĂ Liceul nr. 1 din Sighetul Marmației. Pentru a afla mai multe amănunte în legătură cu vacanța celor peste 900 de elevi, ne-am adresat tovarășei profesoare Elena Văleanu prezentă în acea zi în școală. Am aflat astfel că, în acest scop, s-a amenajat un club cu program zilnic, ca și săli de tenis, șah, volei etc. De asemenea, aici există un televizor, aparate de radio, magnetofone. Pe lângă club funcționează și o bibliotecă, unde se organizează lecturi literare etc.

Fabrica de confecții din Focșani. Aspect din secția creației de modele. Foto: AGERPRES

Reașinarea alegerii figurii lui Despot Vodă pentru „legenda sa istorică“ o justifică Vasile Alecsandri prin dorința de a fiza „tipul acelor vintură-lume din secolul al XVI-lea, jumătate eroi, jumătate spadasiți, care trăiau într-o epocă de mari aventuri și de principii nepotrivite cu filozofia civilizației moderne“. Intenția împedează textului nu este reconstituirea fidelă a vremii domniei; în pesătura poetică a „legendei“, autorul împune, mai presus de orice, adînci sentimente patriotice, cu aluzii acute la fenomenul istoric imediat. Întruirea semi-fiziologice dramel a condus colectivul artistic al Naționalului Ieșean, regia — Crin Teodorescu, scenografia — Paul și Maria Bortnovschi — la reprezentarea unui spectacol memorabil.

(soția nobilului polon Laski) pe de o parte, grupul boierilor partizani, pe de alta. De vorat de ambiție, lipsit de simțul realităților totodată, vine cu planuri de novator, menite să civilizeze exclusiv Curtea. Stăpînit de un fals spirit justițiar, acalmînd vîrtejă strămoșilor acestor păminturi, inspiră unui Spancioac sau unui Stroiici profunde efulzuni patriotice, trecînd drept

dovedită în trecerile de la stare de abulte la aceea de luciditate, ca un apartat a celei dintîi, sau de la risul exploziv, neînclășat la umorul frigid, tensiunea la care a trăit — un real recital de pantomimă — scena intîlnirii cu Despot în închisoare, masca tragică împrumutată permanent personajului — trădează însușiri de maestru.

PE SCENA NAȚIONALULUI IEȘEAN

„războierilor și apărătorii libertății patriei“ cum se autointitula, cîndva, pe monede. Jocul corect, plin de mișcare (uneori frînind atleticul) și eleganță al actorului, distribuit într-un rol de largă respirație, a fost așa sigură a întregului spectacol.

De un succes poate și mai marcant s-au bucurat Adrian Tuca și Virgiliu Costin în cuplu Lîmbă dulce — Jumătate, străjerii mucații, agili și plini de înțelepciune, turnată într-o savuroasă frază moldovenească.

LA ORA DE EDUCAȚIE FIZICĂ PĂRINȚI ȘI... SCUȚIȚI

ION B. VICTOR

ESTE FRUMOSUL UN LUX?

(Urmare din pag. I) decît să îndușe eventuala prezență a unui bun început, reminiscențele de sensibilitate omenească autentică. Frumusețea nu este un lux. un adaos sau un simplu ornament suprapus lucrurilor. Cred, și acest lucru îl demonstrează istoria civilizațiilor, că fără emoție, fără vibrație a sentimentelor, a pasturilor, nu poate fi înțeles, creat și transmis nici un lucru de preț din lumea omului. Numai în măsură în care opera omului înglobează în ea simțirea înaltă a unui creator, activitatea sensibilă a ființei care urmărește un ideal ea va fi apreciată de colectivitatea socială ca fiind o depășire a meseriei, a meșteșugului, ca fiind o artă.

Colectivul de teatru de la Pitești. În vacanța de iarnă spectacolul „Albă ca zăpada și cei 7 pitici magici“ — piesă scrisă și regizată de Al. Petrovici.

operele monumentale ale artiștilor consacrați cu nume răsundătoare ca de bronz. Transmiterea emoției, metafora umanizării lucrurilor și fenomenelor, întrucriparea idealurilor sociale ale unui om se oglîndesc în fiecare gest, în fiecare valoare materială creată. În fiecare act de cultură materială sau spirituală.

pășările măiestre ale lui Brâncuși. De altfel un Enescu, un Luchian, un Argezei sînt tocmai de aceea profund populari în substanța lor. Nici fenomenele contemporane, cum ar fi Tăculescu, nu pot fi explicate altfel.

De altfel, în proverbele populare nostru legătura dintre etic și estetic a fost subtilizată prin frecvența coincidență dintre bine și frumos. Originea frumuseții, a valorii de contemplare, se află chiar în încercarea oamenilor de a realiza cît mai bine, ideal de bine un gest, o relație, un lucru. Atunci cînd această tendință omenească se realizează, ea se transformă în mod necesar în valoare de contemplare, frumusețe, operă de artă.

instruirea în contact cu marile momente ale realizării idealului uman în artă, cunoașterea capodoperelor orientale și ale Antichității clasice, ale Renasterii, romantismului iluminat și ale realismului. În condițiile societății noastre, datorită grijii partidului și a statului, a organizației U.T.C. și a școlii, acest proces de cunoaștere este larg înlesnit, accesibil tuturor.

dr. T. Petroviciu spunea în acest sens: „Trebuie să se treacă urgent la acțiunea propusă de tehnicieni și specialiști, de înființare a unor centre de educație fizică diferențiată pentru școlarii cu deficiențe fizice, care să lucreze sub îndrumarea unor cadre ale dispensarului“. La acestea vrem să adăugăm că actualii profesori de educație fizică și-au însușit în timpul studiilor noțiuni complexe de cultură fizică medicală. De aceea scotim că, încadrarea lor alături de cadrele medicale la efectuarea unui program cu acești elevi scutiți, ar constitui o fericită și fructuoasă colaborare.

de un succes poate și mai marcant s-au bucurat Adrian Tuca și Virgiliu Costin în cuplu Lîmbă dulce — Jumătate, străjerii mucații, agili și plini de înțelepciune, turnată într-o savuroasă frază moldovenească. Relevăm, în fine, ideea schimbării tablourilor pe un fundal de muzică veche, folclorică, minoritări de decor fiind costumați asemenea făraților-osteni din epoca dată, și am sugera, pentru o autenticitate mai pregnantă a personajului Ilias, jucat în travestire de Rodica Mandache, distribuirea unui copil.

